

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies Sabbati Dominicam Palmarum præcedens. De doloribus internis
Christi patientis ob imminentes sibi cruciatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](#)

profingulis anni diebus.

59

Aprilis.

DIE SABBATI.

Diem Palmarum præcedente.

*De doloribus internis Christi patientis
ob imminentes sibi cruciatus.*

I.

RAbies inimicorum Servatoris, & tor-
torum ipsius crudelitas satiare non
poterant desiderium, quo pro nobis pa-
tiendi flagrabat: necessarium proin erat,
ut ipsius amor cum illis conspiraret ad af-
ferendum eius animo dolorem internum,
qui tantò major esset externo, quo corpus
cruciabatur, quantò magis amor ipsius
sævitium hostium superabat. Eum in fi-
nem omnes affectus, qui solari eum pote-
rant, amoris, spei, & gaudij, supprimit;
omnibus è contrario animi motibus, qui
eum affligere possunt, dolori, timori, de-
siderio frænum laxat: commercium, quod
intercedit parti superiori, & inferiori, Deo,
& homini, interrumpit, veritus, ne divinæ
naturæ beatitudo humanæ naturæ misera-
mam impedit. Verbo; ut pro nobis pa-
ti possit, continuum quoddam miraculum
facit. Et nos vellernus, ut hoc miracu-
lum

Aprilis.

Ium in nobis continuaret, quò nos ab obligatione pro ipso patiendi eximeret. Omnem, quam potest, vivacitatem imaginationi suæ tribuit, ad crudelissima quæque in tormentis sibi proponenda, totoque rationis suæ lumine utitur, ut sibi id, quod contumeliosissimum, & indignissimum erat, ob oculos ponat.

II. *Imaginatio Servatoris tot rebus horrendis territa, & ratione animata intramomentum, omnia ei imminentia tormenta cum omnibus, iisque truculentissimis adjunctis in mentem revocat, ut ex eo tempore vehementius, quam in ipsa sua Passione cruciaretur; tunc enim supplicia corpus ipsius solummodo, & quidem singula ordinatim torquebant; sed modo omnia coniunctim cor ipsius obruunt; quin aliquid istorum dolorum violentiam aut avertat, aut mitiget. Hic enim afflitus ipsius animus longè acerbius sensit dedecus proditionis, negationis, derelictionis à discipulis admissæ; convitia, blasphemiae, probrosa nuditas, indigna Barrabæ postpositio se ipsi præsentabant cum omnibus suis ignominijs; flagellationes, spinae, clavi, crux vi anticipata totam suam crudelitatem exseruere. Poteratne Christi amor magis ingeniosus esse ad suppeditan-*

tandam sibi tolerandi ansam ? poteratne Aprilis.
magis ingeniosus esse ad demonstrandum
tibi suum in te amorem , suumque deside-
rium tui erga se amoris; & quantopere eum
mereatur ? & eum tamen posthac ei dene-
gabis?

III. Verum hi omnes denique Crucia-
tus Servatori minus fuere intolerabiles ob-
crudelitatem , quam inutilitatem suam.
Hæc enim tormenta quantumcumque tru-
culenta , suavia ei accidissent , si persuasif-
set sibi , omnes homines per ea salutem
æternam consecuturos. Hæ spinæ, hi cla-
vi, hæc Crux omnē suam acerbitatē ami-
fissent ; quin imo & dulces ei fuissent , si
credidisset , eos cor tuum penetraturos , sa-
lutemque tuam in tuto posituros. At, dum
considerat minimam pretiosi sanguinis sui
guttam mundorum millionibus sufficien-
tem esse redimendis ; & tamen omnem
sanguinem suum effusum non suffecturum
ad salutem integro alicuj mundo compa-
randam , nec duritiem cordis tui emollien-
dam , nec amori tuo imperando , neque fe-
licitati æternæ tibi obtainendæ. Ah ! hic est
calix ille , quem sibi auferri desiderat. Heu
me ! erone tam cæcus , & ingratus , ut op-
timo Servatori meo tam acerbum dolorem
creem , mihi met ipsi tam crudelēm infeli-
citatem accersendo ?

Aprilis,

Statue impediare, ne Cruciatus Dei Hominis
inutiles tibi sint, & supplere satage, quod illis
deest, eorum tibi pretium applicando.

Attendite, & videte, si est dolor, sicut
dolor meus. Thren. 1.12.

Quis tantam dignè possit eloqui pietatem?
innocens affligitur, ut noxius libere-
tur: ut redimatur servus, occiditur Filius.
S. Aug. Serm. 138.

DOMINICA PALMARUM.

De doloribus Christi internis
intuitu nostrorum peccatorum.

L

Si aspectus tormentorum, quæ Servatori nostro erant subeunda, tam acriter cor ejus afflixit; tum enim verò multò magis eum afflixit consideratio peccatorum nostrorum, quorum ponderi se submissurus erat, tum ob confusionem, quam subiutorus esset, si eorum onus in se susciperet; tum ob dolorem, quem ei peccata nostra attulére, postquam ea sibi re ipsa imposuit, quām in usitatam vim cordi suo non intulit, cùm id ad omnium hominum peccata in se recipienda adigeret? Cæterū aversio

ab